

at føre deres Opgave som Familiefædre igennem. Vil man henvise til, at der er en Mulighed for Ekstraindtægt, særlig for Postbudene, gennem aarlige smaa Tilskud fra de Mennesker for hvem de virke, forekommer det mig, at det i alt Fald ikke er noget, at Staten bør bygge paa eller bestemme sine Lønninger efter. Hvis det virkelig skulde være saa, at Sportler af den Art spille nogen Rolle, er det fra Statens Synspunkt snarere et Uheld end et Fortrin, noget, der let vil kunne gøre sit til, at Postvæsenets Opgave blev uligeligere løst, end det vilde være Tilfældet, naar det, Staten hder, var det Grundlag, hvorpaa de vedkommende vide, at deres økonomiske Tilværelse udelukkende skal bygges. Jeg tillader mig derfor at anbefale disse forholdsvis smaa Bevillinger til Tingets velvillige Vedtagelse.

D. Scavenius: Jeg ønsker kun at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af Forslaget under Nr. 229, som angaar Tilskud til dansk Industri og Haandværks Deltagelse i Verdensudstillingen i Chicago. Jeg kan ikke nægte, at jeg nærer nogen Betænkelighed ved, at Staten anvender et saa betydeligt Beløb til dette Formaal, naar man betænker, hvad der i Grunden derved kan vindes, og jeg er temmelig enig i, hvad der blev fremsført under Behandlingen af Kultusministeriets Budget af det ærede Medlem fra Åsens (Bernsten), da han hentydede til Størrelsen af denne Bevilling, til den Rundhaandethed, hvormed man her var gaaet frem i Sammenligning med en anden Bevilling, som i øvrigt er bleven vedtagen i Dag. Den ærede Ordfører bemærkede, at han i det hele beklagede, at man ved Finanslovens Behandling var kommen noget bort fra den gamle Sparommelighed, og i den Henseende maa man ganske sikkert give ham Ret; vi ere komne ganske bort derfra. Man faar jo vedblivende Indtrykket af, at naar f. Eks. Fjerkræavlerne have gode Venner, faa de Fjerkræets gode Venner til at stemme for deres Bevillinger og omvendt, og i det hele gaar man i slige Forhold vel vidt i at hjælpe hinandens Interesser. Der-til er der nu ikke videre at sige, naar man blot er klar over, at, hvad man anvender, faar i et rimeligt Forhold til de Interesser, der staa paa Spil, og det, man i Virkeligheden kan vinde derved. Det stonner jeg nu ikke, at man kan sige, er Tilfældet her. Jeg ved ikke, om der er andre Grunde, som kunne være beivgende, men i alt Fald har jeg ikke set dem foreligge. Hvad der er anført for denne Bevilling, er jo nærmest det, at vor Industri skulde have en saa betydelig In-

teresse i at blive repræsenteret derovre, at man derfor skulde give Bevillingen. Den ærede Ordfører gav det ganske vist i det hele ikke nogen meget varm Anbefaling, og om de forskjellige, der have talt om denne Sag her i Tinget, kan man sige det samme. Den ærede Ordfører udtalte, at han maatte anse det for deprimerende for vor Industri og for Forbindelsen med vore Landsmænd derovre, hvis Bevillingen ikke bliver vedtaget. Gennemgaar man de Bilag, som nu her til tredje Behandling følge med Forslaget, vil man se af de Forhandlinger, der ere forte, at Motiverne ere stadige, at man maa vente at kunne stasse vor Industri et betydeligt Marked, en Fremtid ovre i Amerika. Men jeg synes ærlig talt, at, naar man ser nøjere til, ere de Grunde, som gives i saa Henseende, lovlig svage. For Øjeblikket er det jo saaledes, at Hovedmassen af det, vi udføre til Amerika, er Blomstaalkstrø og Hvidtaalkshoveber. Jeg tror, at det omtrent er saaledes Indenrigsministeren [Singerlev]: Porcellæn! — Så, maaste noget Porcellæn; det tør jeg ikke benægte; men det bliver jo for øvrigt uden al Betydning over for det Spørgsmaal, der her foreligger. Naar man fra alle Sider er enig om, at Agerbruget ikke skal repræsenteres derovre, maa jeg sige, at om Bevillingen bliver vedtagen, er jeg i alt Fald glad over, at vi have Sikkerhed for, at det ikke sker; det er sikkert snarere i Landbrugets Interesse, at Landbruget ikke faar noget med denne Udstilling at gøre; jeg tror ikke, vi kunne have nogen Fordel af at vise dem, hvorledes vi bære os ad; det kunne de for øvrigt ogsaa lære ad anden Vej. Men i øvrigt ses det, at i Øjeblikket skal der være en anden Udførelsesartikel til Amerika herfra; det er gamle Klude. Naa, det er jo heller ikke af nogen væsentlig Betydning, men jeg tillader mig dog at gøre denne Bemærkning, fordi vi allerede deltog i Udstillingen i Filadelfia i 1876. Da havde vi 57 Repræsentanter for vor Industri, som udstillede der; det findes netop i de Meddelelser, som ere givne i Bilagene, og deraf skulde man dog kunne, at naar vi den Gang havde saa mange Udstillere derovre, saa maatte det allerede nu have haft nogen Virkning, men det har ikke været Tilfældet, og man kan derfor ikke vente, at fordi der nu har meldt sig 73 Udstillere, tror jeg, skulde vi nu pludselig gøre en stor Fremgang med vor Industri derovre. Jeg ser jo ogsaa nok af Meddelelserne, at man er ganske klar paa, at med Hensyn til Industrien kan der selvfølgelig ikke ventes noget; derimod venter man sig noget for Kunstindustrien og Haandværket; selve Kunst-